

[Statsministeren]

Men også spørgeren kender godt baggrunden. Vi arvede et statsbudget for 1983, som ville kræve et skattetryk på ca. 60 pct., hvis det skulle være i balance. Det indebar et underskud på ca. 15 pct. af BNP. Det måtte vi bringe ud af verden, og det er nu sket, og det er i høj grad sket på grund af en sænkning af udgiftstrykket. I 1982 var udgifterne 53,7 pct. af BNP. I 1987 var de faldet til 49,1 pct. Ser vi på de egentlige offentlige udgifter, altså bortset fra renterne, er nedgangen endnu større, nemlig fra 47,7 til 40,7 pct. Det er et fald på næsten 15 pct. Men en forhøjelse af skattetrykket sammen med besparelser kunne ikke undværes, når vi så hurtigt skulle skabe ligevægt på budgettet.

Der er altså sket en klar ændring af den økonomiske politik. Vi har ikke fortsat med at øge det offentlige underskud, vi har fjernet det. Vi har ikke fortsat med at øge det offentlige udgiftstryk, vi har formindsket det meget væsentligt, men det er da regeringens opfattelse, at udgiftstrykket skal længere ned, og i takt med, at det sker, og i takt med, at betalingsbalancen forbedres, vil det nuværende alt for høje skattetryk kunne nedsættes.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan forstå, at der er forskellige opfattelser i regeringen af, hvordan skattetrykket er, og jeg vil gerne have statsministeren til at give mig henholdsvis skatteministerens udlægning af skattetrykket og statsministerens egen udlægning. Senest er det den tidligere overvismand Anders Ølgaard, der faktisk er kommet skatteministerens udlægning i møde, idet han har udtalt, at skattetrykket er på over 60 pct. og ikke på 52 pct., som de officielle tal viser. Helt præcist mener Anders Ølgaard, at Danmark har et skattetryk på 67,4 pct., og det vil jeg godt have statsministerens kommentarer til.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil i tilknytning til fru Pia Kjærsgaards spørgsmål spørge statsministeren, om han egentlig mener, at dette begreb, »skattetryk« udregnet i forhold til bruttonationalproduktet har særlig stor værdi og fremstiller borgernes mulighed for at skaffe sig goder særlig relevant. Jeg er bekendt med, at skattetrykket i Tyrkiet er på 16 pct., men jeg har endnu ikke hørt om nogen dansker, der vil bytte med sit »opposite number«, altså med en person med

samme beskæftigelse, i f.eks. Tyrkiet. Mener statsministeren måske som jeg, at for at dette tal overhovedet skal have nogen som helst værdi, må man tillægge værdien dels af det sociale sikkerhedsnet, dels af den offentlige service samt gøre sig klart, hvad borgerne i de forskellige lande kan købe for de penge, der bliver tilbage, når skattetrykket, som det kaldes, er erlagt? Herom mener jeg, at gennemsnitsdanskeren ikke ligger i bunden af international standard, men i toppen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg også har fulgt en række økonomers og politikeres forsøg på teoretisk at opgøre skattetrykket på anden vis. De tal, jeg har givet, er de relevante tal, fordi de repræsenterer det danske skattetryk opgjort efter samme recept, som alle andre OECD-lande bruger. Det giver et reelt og ægte sammenligningsgrundlag.

Må jeg sige til hr. Arne Melchior, at det jo er vigtigt, at man ikke bare kigger på procenten. Man må også spørge, hvad borgerne får for skatterne. Man må vel sige, at det, vi taler om her, er det store klassiske politiske stridsspørgsmål: Hvor meget ønsker borgerne at det offentlige skal varetage på alles vegne, og hvilken offentlig service ønsker borgerne at det offentlige skal give? Heroverfor står altså konsekvensen: Hvad fører det til i skattetryk? Vi politikere er jo ikke ubekendte med, at vi ofte møder mennesker, som på én og samme tid går ind for, at vi skal have en langt, langt bedre offentlig service end i dag, og at vi skal have skatterne sat betragteligt ned. Ja, sådan er det. Det er derfor, det er så svært.

Men jeg vil ikke efterlade nogen tvivl om, at jeg er enig med fru Pia Kjærsgaard i, at vi har et for højt skattetryk. Vi skal tilvejebringe forudsætningen for, at vi kan få det sat ned. Men den forudsætning er vi dog ved at skabe, fordi udgiftstrykket er faldende. Det er det, som i det lange løb, når vi er kommet af med underskudet på betalingsbalancen og de store renteudgifter, muliggør, at skatterne kan blive normale på ny.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan forstå, at statsministeren siger, at skatteministeren har uret med hensyn til skattetrykket. Jeg må sige, at jeg er mere enig med